

ULTRAMORT (CANÇÓ). PRESENTACIÓ

Joan Cavaller - 10/06/2018

La cançó que dona nom a l'àlbum *Ultramort* va néixer cap a l'any 2011 i es va anar desenvolupant molt lentament al llarg d'uns dos anys. Més endavant, el 2015, o potser el 2016, vaig decidir ampliar-la amb el primer solo de guitarra i les veus monstruoses que el segueixen.

La raó per la qual vaig decidir escriure aquesta cançó va ser el descobriment de la capacitat de simulació del so de guitarra de David Gilmour a l'ordinador amb el programa *Guitar Rig* de Native Instruments aplicat sobre les guitarres de la llibreria *Electricity* de Vir2.

Aquest descobriment el vaig fer quan escrivia el solo final de la cançó *Acabats als 50*. De sobte em vaig veure amb la capacitat d'explorar i desenvolupar tot un univers sonor amb el que havia estat somiant durant anys i anys. Per fi podia donar forma a la música que havia imaginat durant tant de temps.

En acabar *Acabats als 50* vaig obrir un nou projecte que dedicaria bàsicament al so d'una guitarra seguint l'estil de Gilmour. Tenint present que, en allò essencial, la guitarra de Pink Floyd es defineix pel fet de sobrevolar habitual-

ment en un cel de teclats i sobre un mar de sorolls més o menys indefinits, vaig donar entrada a uns orgues que crearien l'ambient inicial a la manera de *Shine on You Crazy Diamond* i un conjunt de veus misterioses a la manera de la introducció de *Dark Side of the Moon*.

El meu propòsit inicial acabava aquí però aviat tot es va començar a complicar perquè, de sobte, aquelles veus misterioses van cobrar vida reproduint la imatge de les veus dels morts a l'Hades durant la visita d'Odisseu en la recerca de l'endeví cec Tiresias. Jo m'imaginava els morts de l'Hades implorant Odisseu durant la seva visita fins que un dia vaig entendre que, en realitat, aquelles veus eren jo mateix cridant socors. El meu subconscient estava demanant auxili per poder sortir del món fosc on havia caigut com a conseqüència de les meves frustracions personal, familiar, professional, nacional, filosòfica.

Llavors vaig enregistrar la meua veu cridant el que sentia: "Eh, aquí, sóc aquí, ajudeu-me. Haig de sortir d'aquest infern, ahhhh!!!!". A continuació es produïa l'explosió lírica amb l'entrada de la guitarra simulant Gilmour.